Olin viettänyt muutamia päiviä Elenan ja hänen sulkeutuneen veljensä Rafaelin kanssa, mutta minulle ei ollut selvinnyt oikein heidän elämästään mittän. Tehtäväni oli viihdyttää Elenaa ja pysyä poissa Rafaelin tieltä. Siksi yllätyinkin, kun Rafael tuli luokseni eräänä päivänä. Istun lattialla Elenan vieressä ja katson hänen piirtämistään, kun Rafael tulee luoksemme. Hän istuu yllättäen viereeni lattialle ja katselee pikkusiskoaan. "Kuule Cain olisiko sinulla hetki aikaa?" Rafael sanoo ja katson häntä yllättyneenä. "Tietenkin." Sanon yllättyneenä. Rafael nousee jälleen seisomaan ja odottaa minun ilmeisesti seuraavan häntä. Vilkaisen vielä kerran Elenaa, mutta hän on täysin keskittynyt kirjoittamiseen. Lähden seuraamaan Rafaelia ja hän johdattaa minut työhuoneensa ovelle. Minulla ei ole aikaisemmin ollut lupaa mennä sinne, joten olen yllättynyt Rafaelin avatessa oven ja viittoessaan minua astumaan peremmälle. Huonees seiniä reunustavat valtvat kirjahyllyt ja huoneen lattialla on sikinsokin erilaisia papereita ja kirjoja. Rafael kävelee erään kirjahyllyn eteen ja ottaa sen käteensä. "Tule katsomaan tätä." Rafael sanoo ja menen hänen viereensä uteliaana. Kirjaa tarkemmin katsottuani se onkin ontto ja sen keskelle on kätketty jokin pullo, jonka sisässä on aivan veren näköistä ja hajuista nestettä. Silti vaistoni sanovat minulle ettei se ole sitä miltä näyttää vaikka se herättääkin minussa nälän. Katson Rafaelia kulmahapaideni painuessa alahuultani vasten. Rafaelillekin on käynyt samoin hänen hampaansa ovat puhkaisseet hänen huuleensa reijän josta valuu verta. "Mitä se on?" Kysyn ääni käheänä. "Kehittelemääni keinoverta. Se on melkein valmis, en vain keksi mitä siitä puuttuu." Rafael sanoo ja sulkee kirjan kannen. Rafael asettaa kirjan takaisin hyllyyn ja kääntyy puoleeni. "Otin vapauden tutkia taustojasi. Se oli yllättävän vaikeaa vaikka oli kyse noinkin nuoresta vampyyristä. Ymmärsin lopulta miksi se oli niin vaikeaa saatuani selville luojasi nimen." Rafaelin sanojen myötä tunsin jäätävää kylmyyttä sisälläni. Hän oli saanut tietää Nikolaksesta. Olin niin kovasti yrittänyt unohtaa hänet. "Olin aika vaikuttunut saadessani selville, että luojasi oli aatelinen sehän tuottaa sinulle erikoisaseman vampyyrien keskuudessa. Mihin jäinkään, ei minun luojastasi pitänyt puhua vaan hänn ystävästään Lucasista." Rafael jatkaa välittämättä ahdistuneisuudestani. "Mitä sinä Lucasista haluat?" Kysyn epäröiden. "Haluan, että otat yhteyttä häneen. Lucas on oiva kemisti, joka varmasti osaa ratkaista ongelmani. Minun olisi mahdotonta päästä hänen puheilleen, mutta sinulle se olisi mahdollista." Rafael vastaa. Rafael jää odottamaan vastausta sisäisenkamppailuni ajaksi. Järki käskee minun luvata auttaa, mutta tunteet käskevät välttää kaikkea millä voisin kohdata Nikolaksen. Vältyn kitenkin vastaamasta, kun olohuoneesta kuuluu valtava lasinrysähdys ja heti perään Elenan kirkunaa. Juoksen Rafael kannoilani olohuoneeseen missä meitä kohtaa järkyttävä näky. Kaksi aiemmin tapaamaani vampyyrin metsästäjää seisoo lasinsirujen keskellä ja toisella on vaarna Elenan kurkulla. "Kappas täälä onkin vanhoja tuttuja." Vihreähiuksinen poika sanoo ja hymyilee leveästi. "Päästä Elena vapaaksi." Rafael sanoo ja paljastaa hampaansa. "Enpä taida. Meidän pomomme ei oikein tykännyt siitä viimeisimmästä tempustasi Rafael." Vihreähiuksinen poika jatkaa ja heristää sormeaan muka moittivasti. "Minun tekemiseni ei kuulu pomollesi Markus." Rafael sanoo yhä hampaitaan vilautellen. "Pomomme mielestä kuuluu, vai mitä Tom?" Markus kysyy ja toinen metsästäjä nyökkää vastaukseksi. "Minua pitkästyttää häivytään täältä." Markus sanoo ja Tom heittää jotakin keskelle huonetta. " Ciao, kohta räjähtää, teinä juoksisin." Markus sanoo ja lähtee Tomin perään kanten Elenaa mukanaan. Olemme juuri ryntäämässä heidän peräänsä, kun valtaisa räjähdys iskee ja lennämme taakksepäin.